

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.816 van 10 maart 2003
in de zaak A. 90.154/IX-2273.**

In zake : Jacobus ROOSEN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten M. DE ROO-NEVEN en T. VERBEEK,
 kantoor houdende te LOMMEL,
 Michiel Jansplein 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jacobus ROOSEN op 10 maart 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 8 juni 1999 van de Commissie voor de toekenning van de bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vreedstijd, waarbij zijn aanvraag tot het verkrijgen van een bijzondere vergoeding wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de verzoekende partij op 6 september 2002.

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 14quater, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Gelet op het schrijven van de verzoekende partij van 22 oktober 2002, waarbij zij vraagt om te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 21 november 2002, houdende oproeping van de partijen om te verschijnen op 13 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. BLEYEN die, loco advocaat M. DE ROO-NEVEN en T. VERBEEK verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat in het auditoraatsverslag de onontvankelijkheid van het beroep werd voorgesteld; dat de hoofdgriffier bij het ter kennis brengen van het auditoraatsverslag aan verzoeker -met een aangetekende brief die op 6 september 2002 door de raadsman van verzoeker is ontvangen- melding heeft gemaakt van

artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14^{quater} van het algemeen procedurereglement;

Overwegende dat binnen de termijn van dertig dagen, gesteld in voornoemd artikel 21, zesde lid, geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend is; dat, krachtens die wetsbepaling, verzoeker wordt geacht afstand te doen van het geding;

2. Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat in zijn geval die vaststelling niet gemaakt moet worden; dat hij te dien aanzien betoogt dat hij op 9 oktober 2002, dit is binnen de dertig werkdagen na de ontvangst van het auditorsverslag, een verzoek tot voortzetting van het geding heeft ingediend, dat het vermoeden waarvan sprake in artikel 21, zesde lid, een weerlegbaar vermoeden is en dat het toewijzen van de afstand wegens het niet tijdig vragen van de voortzetting van het geding, een schending inhoudt van zijn recht op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 6.1. van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 14.1 van het Verdrag betreffende burgerlijke rechten en politieke rechten, doordat de reglementering hem tot de naleving van strikte termijnen dwingt terwijl het auditoraat dergelijke dwingende termijnen niet moet naleven;

2.1. Overwegende dat artikel 20, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aan verzoeker de verplichting oplegt om binnen de dertig dagen na de ontvangst van het auditorsverslag waarin besloten is dat het beroep onontvankelijk is, de voortzetting van de procedure te vragen; dat, bij gebrek aan uitdrukkelijke wilsuiking van de wetgever in die zin, die termijn niet in werkdagen maar in kalenderdagen berekend moet worden;

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat de termijn van dertig dagen een vervaltermijn is; dat, aangezien hij zijn vraag tot voortzetting niet binnen de dertig dagen heeft ingediend, zijn vraag tot voortzetting laattijdig is;

2.2. Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat het wettelijk vermoeden, bedoeld in artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een weerlegbaar vermoeden is; dat hij daarvoor verwijst enerzijds naar het ontbreken van een uitdrukkelijke bepaling over het onweerlegbaar karakter van het vermoeden en anderzijds naar het feit dat het vermoeden van afstand slechts kan uitgesproken worden nadat de betrokkene gehoord is;

Overwegende, met betrekking tot het eerste argument, dat, zoals de Raad van State onder meer in het arrest nr. 38.199 van 26 november 1991 inzake BAUDET heeft uiteengezet, uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 17 oktober 1990, waarbij het huidige artikel 21 van de gecoördineerde wetten tot stand is gebracht, duidelijk blijkt dat de wetgever “stringente gevolgen” wenste te verbinden aan het niet respecteren van de termijnen en dat onder geen beding een excuus voor het niet of niet tijdig insturen van een verzoek tot voortzetting van de procedure aanvaard zou worden; dat zulks neerkomt op het instellen van een onweerlegbaar vermoeden, dat nog alleen door het bewijs van overmacht of onoverkomelijke dwaling terzijde kan geschoven worden, maar welk bewijs verzoeker niet levert; dat, wat het tweede argument betreft, opgemerkt kan worden dat, naar analogie met wat de Raad van State in zijn arrest nr. 38.198 van 26 november 1991 inzake BORMS heeft gesteld, de verplichting om de partijen te horen verklaard moet worden doordat die partijen de gelegenheid moeten krijgen om hun standpunt uiteen te zetten over het vervuld zijn van de voorwaarden om de afstand van geding toe te wijzen, met name de voorwaarde dat de termijnen voor het indienen van het verzoek tot voortzetting niet in acht is genomen;

2.3. Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat het opleggen van vervaltermijnen aan hem en niet aan de auditeur-verslaggever, strijdt met het recht op een eerlijk proces -meer bepaald het daarin besloten beginsel van de wapengelijkheid onder de procespartijen- dat hem door artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de Fundamentele vrijheden en artikel 14.1 van het Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten gewaarborgd wordt; dat evenwel, aangezien het bevoegde lid van het auditoraat bij de

behandeling van een annulatieberoep niet optreedt als een partij in het geding, maar dat het integendeel als een orgaan van de Raad van State tot taak heeft, ter voorlichting van de Raad van State en van de partijen, een eerste objectieve controle van de ontvankelijkheid en de wettigheid van de bestreden bestuurshandeling uit te oefenen, de voorschriften die het optreden regelen van de organen van de Raad van State niet betrokken kunnen worden bij de vraag naar de schending van de wapengelijkheid onder de partijen in het geding; dat in die zin artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geen afbreuk doet aan de waarborgen die de genoemde verdragsbepalingen bieden;

3. Overwegende dat, aangezien verzoeker niet binnen de door artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorgeschreven termijn gevraagd heeft om de procedure voort te zetten, de afstand van het geding wordt vastgesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien maart 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.